

East European Children Aid.

Sønderborggruppen.

Status pr januar 2003.

Den bevågenhed og hjælpsomhed vi oplever omkring vor aktivitet i Rumænien, hvor venlige personer, erhvervslivet, institutioner og ikke mindst Sønderborg Kommune støtter vores aktivitet, er for os et bevis på at danskerne ønsker at hjælpe andre i nød.

Mange ringer og spørger om vi kan bruge forskellige effekter, nogle bringer deres bidrag til vores lager og vi henter gerne selv alt det som vi finder anvendeligt i vort hjælpearbejde i Rumænien. De kontante bidrag hjælper os til at fortsætte og vi takker vore arbejdsgivere for den store fleksibilitet i forbindelse med frihed til vort arbejde.

Specielt vore lagerforhold på det tidligere Teknikum i Sønderborg, giver os mulighed for at indsamle og lagre alt fra tøj og møbler, til elektronisk udstyr, herunder hospitalsudstyr og computere og opbevare alt uden at dette ødelægges af fugt etc. Dette lager er af overordentlig stor værdi for os og vi er meget taknemlige for denne genrøse mulighed universitetet og kommunen giver os.

Siden vor opstart i 1997, hvor jeg bad Arne Lorenzen, Kegnæs om hjælp i forbindelse med et oplæg fra Rumænien, har vi samarbejdet omkring det at hjælpe Rumænien.

Arne L's erfaring med hjælpearbejdet var af stor betydning for vor opstart, som primært gjaldt hjælp til et lille landsbysamfund, hvor landbrugsredskaber, skolemøbler, tøj og andet udstyr udgjorde en fuldlastet 90m³ lastbil. For at få gennemført denne transport, søgte vi information hos Østeuropæisk Børnehjælp, en hjælpeorganisation startet i 1991. Formanden Knud Olav Knudsen fandt vort forehavende så bredt hjælpende, at han tilbød foreningens hjælp. Dette medførte en succesfuld gennemførelse og et fortsættende samarbejde, nu som aktive medlemmer af ØB.

Her mødte vi Henriette Meyer, Haderslev, der i flere år havde sendt hjælp til byen Cluj- Napoca. Et oplagt samarbejde tog sin begyndelse, hvor vore faglige baggrunde nu dannede et rimeligt bredt grundlag for at vurdere og sætte en næsten altid akut hjælp ind, men med lokal udvikling for øje.

Henriette er os en uvurderlig hjælp indenfor sygehus- læge og plejeaktiviteterne, samtidig med at hun kører et mere personligt projekt, med speciel hjælp til børn i specielle situationer (plejebørn med dansk økonomisk support).

Bjarne Borup indgår i vor lille hjælpegruppe, som det meget observerende og hårdt arbejdende medlem, der under vore besøg, med efterfølgende vurderinger af hvordan vi kan hjælpe, bringer gode og velovervejede konklusioner. En uvurderlig hjælp i etableringen af den altid forudgående planlægning for vore transporter.

En uvurderlig hjælp får vi også fra vore venner og andre medlemmer, der altid er klar til at hjælpe i specielle situationer og især under lastningen af transporterne. Uden dem ville vi ikke kunne gennemføre den igangværende aktivitet. Vor aktivitet berører mange af samfundets hverdags-aktivitet, hvilket nødvendiggør aktive medlemmer med forskellige baggrunde. Alle er velkomne.

Vi deltager altid i aflæsnings- og fordelingsprocessen hos vore modtagere. Den tætte kontakt giver indsigt i opgaverne og sikrer at tingene kommer til de rette og at udviklingen sker som ønsket og planlagt.

Det er en ”dyr” men vidunderlig oplevelse / erfaring vi oplever hver gang og vi ønsker at dele denne oplevelse med alle seriøst interesserede medlemmer. Vi deler ”ledsagerbilens” udgifter ligeligt mellem de fire deltagere på hver transport, hvilket gør det lidt mere overkommeligt.

Sønderborgafdelingen gennemfører mellem 4 og 6 transporter til Rumænien hvert år. Transporterne planlægges i forhold til de indsamlede effekter på vores lager, samtidig bestemmes til hvem og i hvilken rækkefølge vi laver ruten.

I et forsøg på at specificere opgaverne, hvor vi nu, ud over at fortsætte hjælpearbejdet med at forbedre forholdene på forskellige sygehuse og især én multihandicapinstitution, har vi erfaret, at den ydede hjælp i de mindre samfund muliggør at hjælpe mere bredt.

Generelt starter vi vor hjælpetransport ved ankomst til byen Cluj-Napoca i Transylvanien, Her gælder det samarbejdet med hjælpeorganisationen ”Umanitara Filantrop” som har en speciel lægekonsultation og behandlings center, rettet mod fattige borgere. Her arbejder tilknyttede læger gratis og det af os bragte, indgår. Yderligere skaber de to ledere, der begge er laboranter, en god kontakt til de lokale sygehuse og institutioner. Det tætte samarbejde med os, muliggør at den fælles indsats giver et godt og vel planlagt resultat.

Herefter går transporten mod Iasi Amt ca. 800 km mod nordøst. Vi har et godt samarbejde med især amtsbørne- og institutionskontorer, som ofte anmoder om vor hjælp i forskellige situationer. Vi gør vores bedste, men mangler ofte den økonomiske baggrund for at hjælpe optimalt.

Ved at besøge skolerne i de mindre kommuner, får vi fat i mange ”situationer” som vi aldrig ville finde, hvis vi ”bare” besøgte borgmesteren, eller en anden øvrighedsperson i de mindre bysamfund. Her er næsten brug for alt og indtil nu, har vi altid kunnet bringe noget udstyr, der væsentligt forbedrer de aktuelle forhold.

I samtalen med lærerne får vi et indtryk af børnenes familieforhold / bagland, hvilket nemt ”oversættes” til akutte mangler som tøj, fodtøj og skolemateriale. Vi får fat i mange ”situationer” som vi aldrig ville finde, hvis vi ”bare” besøgte borgmesteren, eller en anden øvrighedsperson. Selvfølgelig har vi en samtale med borgmesteren, hvor vi forklarer vort forehavende og hver gang viser man stor glæde over vort initiativ.

Det lille konsultationsværelse / hus som ofte findes i kommunens største by, mangler altid det mest nødvendige udstyr og her forsøger vi, i samarbejde med lægen, at finde den bedst mulige hjælp i netop hans situation.

Når vi har bragt bare en del af det ønskede, mærker vi en fantastisk holdningsændring, hvor en passiv, laden stå til, pludselig bliver til en energisk velfungerende læge, der med smil på læben nu behandler sine patienter.

Børnene fortæller deres familie om ændringerne i skolen og forældrene møder ofte op for at se på, eller hjælpe og næsten hver gang informeres vi om en stærkt handicappet person, der er permanent sengeliggende og som kun kan flyttes, hvis nogen bærer ham / hende. Her hjælper vi med udstyr så godt vi kan og skaber lidt bedre forhold.

I Iasi forsøger vi at hjælpe skoler og handicapinstitutioner, samt sygehuse. Det gælder udstyr, tøj og fodtøj i mange sammenhænge, dog på sygehuse forsøger vi at hjælpe med brugt hospitals-udstyr fra DK. Vi har nær kontakt til ”CFR” Hospital, Neurochirurgie Hospital, Dr. Clunet hospital (Speciel børneafdeling).- Plejehjemmet Constantin si Elena, - Club 21 (sportshandicap og aktiverings klub), - ”Familia Nostra”, (gadebørnshjem), - Socola Sindssygehospital og ”Batrinete Fericita” (hjelpeorganisation for gamle mennesker uden familie uden – eller med en minimal pension. Skolen ”Nicolina” en real- og gymnasieskole, koblet med en teknisk skole. Yderligere forsøger vi at hjælpe i forskellige

enkelt-situationer, hvor et permanent sengeliggende familiemedlem kan hjælpes med en bedre seng og hjælpeaggregater. Vi vil især gerne hjælpe Børn og unge med særligt tunge handicap, men har meget svært ved at kunne gennemføre den nødvendige behandling i Danmark, hvor vi har den nødvendige kirurgiske erfaring. Sahva organisationen har i et par tilfælde tilbudt deres support, men vi er desværre blevet afvist af den anden part i denne sammenhæng.

Ca. 50 km syd for Iasi, hjælper vi kommunen Raducaneni, hvor landsbyerne Bohotin, Bazga og Rosu. I Raducaneni supporterer vi grund- og højskolen, samt de tre grundskoler i førnævnte landsbyer.

Vi er næsten færdige med udskiftning af de totalt nedslidte skolemøbler, samt udskiftning de gamle glas-tavler med brugte danske tavler, hvilket har forbedret skolerne væsentligt. Vi var så heldige, at få mulighed for at indsamle et antal computere, som i Dk blev forberedt til et netværk. I dag fungerer dette klassesæt på real / gymnasieniveau til stor glæde for hele kommunen.

En meget populær og fremsynet borgmester gør her alt for at forbedre de lokale forhold, hvilket resulterede i et ønske om at forbedre den lokale lægekonsultation, hvorfor vi forsøger at finde mere aktuelt udstyr hertil.

Allerede i 1998, ved vort første besøg i Iasi amt, søgte vi kontakt med amtet, hvor vi ved et møde med vise- prefecten protesterede over de meget utilstrækkelige forhold, der herskede på et af amtets multi-handicapcentre. Dette medførte en hurtig forbedrende reaktion, samt et efterfølgende godt samarbejde med os, hvor en gensidig information gør stor nytte.

Ovennævnte er i princippet vor "faste" rute, men mange byer / landsbyer ønsker vor besøg og beder om hjælp. Efterhånden er det svært at finde brugt skoleudstyr og hospitalsudstyr samt mange andre ting, hvilke virkeligt forbedrer dagligdagen i det rumænske samfund, hvor arbejde ikke hænger på træerne og en busbillet til et hospital eller et job er en uoverskuelig udgift.

Man kan næsten sige, at hvis den lokale læge ikke kan kurere dig, så er døden nær. Ambulancen er stadig en Dacia Station vagon, (-tressernes tidligere Renault 12) men med et meget kort leje. Man løfter, efter transporten patienten ud på en bære, hvor almindeligt hegnstråd danner lejet. Herefter bærer patient ind gennem hoveddøren, der som oftest er en almindelig tofags dør.

Jeg vil ikke beskrive vejnettet, men en nok så lille amtsvej i Danmark, er som en motorvej i forhold til det man kalder veje ude i de rumænske amter.

Lige nu forbereder vi den 22 og 23 transport, hvor indholdet stort set på forhånd er aftalt og planlagt med vore modtagere. Vi forventer at kunne gennemføre transport 22 sidst i marts og arbejder på højtryk på at finde det bedst mulige udstyr til dette pragtfulde land, hvor det tidligere styre har gjort så megen skade.

Vi taler meget om Rumænien, landet hvor et rimelig "højteknologisk" landsbrug og industri fungerede, men hvor alt standsede i 1989 og ingen vidste hvordan man fremover skulle gøre. Sådan opfatter vi situationen og ønsker at hjælpe i alle sammenhænge.

**Med venlig hilsen
East European Children Aid (EECA)
Sønderborggruppen**